

man i denne Anledning fremsætte nedenstaaende Bemærkninger:

Den Ordning, der synes at være Tilbøielighed til at ønske gennemført, gaar i Virkeligheden ud paa at føre den Tilstand tilbage, som havde været for 1873, og som den Gang forlodes i Erkjendelse af de Mangler, der læbebe ved den. Den lette Afgang, Postvæsenets tekniske Chef for Tiden har til at foredrage de vigtigste Styrelsesanliggender for Ministeren og behandle dem med denne, med andre Ord Chefens direkte Forhold til Ministeren og det mundtlige Referat for denne, vil bortfalde og i Stedet derfor indstyttes et Mellemed, der paa Grundlag af Indstillinger fra nævnte Chef varetager Sagerne videre Behandling med Ministeren. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at denne Ordning i Sammenligning med den nuværende Tilstand for Postvæsenet maatte blive et Tilbagekridt. Det er nemlig ikke blot en stor Fordel, at den med Posttjenestens fortrolige Autoritet, jaalebes som Tilfældet nu er, kan varetage Administrationens Tare overfor Ministeren, thi herved er Betingelsen tilveiebragt for en Hurtighed og Fasthed i Afgjørelserne, som ikke kan opnaaes, naar et, de praktiske Forhold fjernstaaende Departement skal have denne Funktion; men hertil kommer, at Forretningsgangen, naar den umiddelbare Forbindelse mellem Ministeren og den tekniske Postbestyrelse bortfalder, i en meget betydelig Grad besværliggøres jaavel for Ministeren som for den nævnte Bestyrelse. Denne, der nu kan faa Sagerne afgjorte direkte ved Henvendelse til Ministeren og efter mundtlig Referat vil da være henvist til at fremkomme med skriftlige Indstillinger, der ofte maa være vidtløftige, fordi der, for at sætte det Mellemed, til hvilket Referatet af Sagerne vil overgaa, i Stand til at behandle disse, vil behøves Oplysninger og Forklaringer, som under den nuværende Ordning ere usornødne. Ved at udstille Postbestyrelsen fra Ministeriet skaber man altsaa en Omvet mellem de to Myndigheder, som ikke behøves og som vil skaffe Forstaaende en særdeles følelig Arbejdsforøgelse. Men dernæst maa det mod denne Plan stærkt fremhæves, at dens Gennemførelse vil være forbunden med Vanskelighed og blive byrdesuld for Statskassen, medens den af Ministeriet foreslaaede Organisation netop er let gennemførlig, fordi den i det Væsentlige fastslaar det Bestaaende, ligesom de økonomiske Krav, den stiller, ere meget beskedne.

Til nærmere Belysning heraf tjener Følgende:

Ved Postbestyrelsens Udskillelse fra Indenrigsministeriet ville navnlig nedennævnte Anliggender Postvæsenet vedrørende blive at behandle i selve Ministeriet:

a) Personellet. Resolutioner og Expeditioner i Anledning af Ansættelser, Afstedigelser, Udmærkelser, Omflytninger o. s. v. vedrørende samtlige de Postembedsmand, som efter Lønningsloven ansættes af Kongen eller Indenrigsministeriet, hvilken Virksomhed udføres paa Grundlag af Indstillinger og Forslag fra Generaldirektøren for Postvæsenet.

b) Budgettet. Korrespondance med Generaldirektøren angaaende de Poster, som skulle optages derpaa, eller som ere optagne paa denne Embedsmands Budgetforslag. Selve det for Rigsdagen fremsatte Budgetforslags Affattelse. Korrespondance med Finantsudvalg og Statsrevision. Expeditioner vedrørende det vedtagne Budgets Udførelse.

c) Indenrigske Postlovgivning. Foruden Udarbejdelsen af egentlige postale Love henhører herunder alle Sager, der resultere i ministerielle Beskjendtgørelser og Anordninger.

d) Sager angaaende Afsluttelse af internationale Postkonventioner og Vedtagelse af Forandringer i dem.

e) Sager, hvori Generaldirektørens Resolutioner af Publikum indbringes for Ministeriet.

f) Korrespondance, som foranlediges ved, at Generaldirektøren søger Ministeriets Støtte med Hensyn til vigtige Principspørgsmaals Afgjørelse.

g) Etablering af nye Postruter med Udlandet samt ogsaa Spørgsmaal om Dyrrettelse af nye indenrigte Postforbindelser.

h) Vigtigere Bygninger.

i) Understøttelsessager.

Hertil komme de i Ministeriet for Tiden behandlede Telegrafsager, med Hensyn til hvilke det skal bemærkes, at disses Antal, saafremt det i indeværende Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet maatte blive vedtaget, vil blive forøget som Følge af, at et forholdsvis betydeligt Antal Funktionærer vil faae kongelig Udnævnelse.

Af denne Fremstilling, som dog ikke kan gjøre Fordring paa at være udtømmende, fremgaar det tilstrækkeligt, at de ommeldte Sekretariatsforretninger ere saa talrige og vigtige, at det ikke lader sig gøre at henlægge dem til et af de alt bestaaende indenrigsministerielle Kontorer, men at der til deres Beskrivelse udfordres Dyrrettelsen af et selvstændigt Kontor, i hvilket der foruden Kontorchefen i alt Fald maa